

[Hendriksen.]

hvert Fald kunde danne Basis for virkelige Forhandlinger, og det kan det Lovforslag, her er Tale om, absolut ikke.

Men for at vende tilbage til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlems Foredrag var jo for en meget stor Del Oplæsning af forskellige Besvarelser, der i Løbet af Foraaret og Sommeren var indløbet til det Udvalg, der beskæftigede sig med Sagen i forrige Samling, som Svar paa de Forespørgsler, Udvalget gennem Handelsministeriet havde rettet til de forskellige Organisationer. Men om alle disse Besvarelser gælder det jo, at de er fremkommet paa Basis af det Forslag, der blev tilstillet Organisationerne, samtidig med at man forespurgte dem, hvad de mente om Forslaget, og Besvarelserne kan følgelig kun tage Sigte paa selve Forslagets Bestemmelser, men ikke paa noget som helst andet og naturligvis heller ikke paa Bestemmelserne i det Ændringsforslag, jeg omtalte, men hvis Enkeltheder jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da jeg ikke mener, det er tilladeligt at komme ind paa Forhandlinger i et Udvalg. Men det bliver dette Ændringsforslag — derom vil der indenfor alle Partier være fuldkommen Enighed —, der kommer til at danne Grundlaget for Forhandlingerne i Udvalget, og det maa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke glemme, men derved bliver ogsaa i allerhøjeste Grad Brodden taget af den meget skarpe Kritik, han rettede imod Lovforslaget. Nej, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er med andre Ord her inde paa et Vigespor. Det ærede Medlem nævnte, at Professor Vinding Kruse i et Responsum havde hufflettet det Lovforslag, der — antagelig ved en Misforstaaelse af den højtærede Handelsminister — er blevet fremsat, og at Professor Vinding Kruse mente, at dette Lovforslag var ganske uigennemførligt. Og det er jo rigtigt, derom er der ingen Uenighed mellem det ærede Medlem og mig. Men det Ændringsforslag, som kommer til Behandling i Udvalget, og som antagelig vil danne Grundlaget for det Forslag, der eventuelt vil komme til at foreligge til anden Behandling i dette høje Ting, er jo netop et Forslag, som er fremkommet paa Basis af Professor Vinding Kruses Udtalelser og de Direktiver, han giver i det Responsum, han har fremsat. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han maatte indrømme, at Bestemmelserne i dette Ændringsforslag, der jo er det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bekendt fra sidste Samlings Udvalgsbehandling, er af en væsentlig anden Karakter end

Bestemmelserne i det Lovforslag, der nu er fremsat af den højtærede Handelsminister.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen citerede mangt og meget af de Besvarelser, der er fremkommet fra de forskellige Organisationer. Jeg skal i den Anledning ogsaa tillade mig at citere en enkelt Udtalelse, men til Berølgelse for ærede Medlemmer dog kun en enkelt Udtalelse, i en af disse Besvarelser, nemlig en Besvarelse fra De samvirkende Fagforbund i Danmark. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte mærkværdigt nok ikke om dette — han nævnte lige, at der var en Besvarelse, men kom *ikke* nærmere ind paa Indholdet af denne. Jeg vil gerne med den højtærede Formands forventede Tilladelse citere en enkelt Passus af de samvirkende Fagforbunds Besvarelse, der er dateret 5. Marts i Aar. Der staar under Punkt 5 følgende:

„De samvirkende Fagforbund har ikke fraraadet eller forbudt sine Medlemmer at samarbejde med Arbejdere, der staar udenfor Fagforeningerne. Derimod er det muligt, at enkelte Fagforeninger har givet Arbejderne Medhold, naar de stillede Krav om Fritagelse for saadant Samarbejde. Motiveringen for saadanne Krav er, at hæderlige Arbejdere ikke skal være pligtige til at staa Side om Side med moralsk defekte Personer, der enten som Skruebrækkere eller ved anden moralsk forkastelig Vandel har betaget sig selv Retten til at blive respekteret som hæderlige Medarbejdere og Organisationsmedlemmer.“

Paa egne og mit Partis Vegne maa jeg bestemt hævde, at det er fuldkommen uforvarsomt at søge at slaa fast, at Arbejdere og andre med Arbejdere ligestillede, der ikke ønsker at indrulleres i Fagforeningernes Hær, er „moralisk defekte Personer“, „Skruebrækkere“ eller Mennesker med „moralisk forkastelig Vandel“, som hæderlige Arbejdere ikke kan staa Side om Side med. De Arbejdere, der ikke vil ind i Fagforeningerne, kan være lige saa gode, lige saa dygtige og lige saa hæderlige som de organiserede. En Paastand om det modsatte har ingen Stedhjemme.

I denne Forbindelse vil jeg i øvrigt gerne have Lov til at fremhæve, at de Kampmetoder, de socialdemokratiske Fagforeninger benytter sig af i faglige Stridigheder, hyppigt er af en saadan Art, at de lægger den enkeltes frie Adgang til Erhverv og Arbejde urimelige, ubillige og utilbørlige Hindringer i Vejen, og det er den Slags Ting, vi ønsker at ramme. Jeg skal her kun